

L1900603 oa

Heden, de

 tweede april

tweeduizendnegentien,

Heb ik, Jeroen Gerardus Jozef Wegbrands, als toegevoegd
gerechtsdeurwaarder werkzaam op het kantoor van Michael Ronald
Swier, gerechtsdeurwaarder met als vestigingsplaats Amsterdam,
aldaar kantoorhoudende aan het adres Pietersbergweg 277;

ten verzoeken van mevrouw mr. dr. Anne-Wil Duthler wonende te Den Haag, (**Eiseres 1**), te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van First Lawyers, gevestigd en kantoorhoudende te 2582 GG Den Haag aan de Frankenslag 137, waarbij mr. H.C.M.G. Dietz als advocaat optreedt en zich als zodanig stelt, zulks met het recht van substitutie;

en

ten verzoeken van Duthler Associates B.V., gevestigd te Den Haag (**Eiseres 2**); te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van First Lawyers, gevestigd en kantoorhoudende te 2582 GG Den Haag aan de Frankenslag 137, waarbij mr. H.C.M.G. Dietz als advocaat optreedt en zich als zodanig stelt, zulks met het recht van substitutie;

krachtens schriftelijke verlov van de Rechtbank Amsterdam,

IN KORT GEDING GEDAGVAARD:

1. De besloten vennootschap **Hearst Magazines Netherlands BV**, statutair gevestigd aan het adres Singel 468 te (1017 AW) Amsterdam, en kantoorhoudende aan de Moermanskkade 401 te (1013 BC) Amsterdam (**Gedaagde 1**), domicilie kiezende ten kantore van bureau Brandeis van de advocaat mr. Chr. Alberdingk Thijm, gevestigd en kantoorhoudende te 1075 BR Amsterdam aan de Sophialaan 8, aan laatstgenoemd adres mijn exploit doende en afschrift dezes alsmede van na te melden producties latende aan; *mevrouw Sude Zorluozpinar*

Aldaar aanwezig en werkzaam;

2. **Sander Schimmelpenninck**, hoofdredacteur van het tijdschrift Quote, woonplaats kiezende te Amsterdam (**Gedaagde 2**), werkzaam ten kantore van Hearst Magazines Netherlands BV, domicilie kiezende ten kantore van bureau Brandeis van de advocaat mr. Chr. Alberdingk Thijm, gevestigd en kantoorhoudende te 1075 BR Amsterdam aan de Sophialaan 8, aan laatstgenoemd adres mijn exploit doende en afschrift dezes alsmede van na te melden producties latende aan

mevrouw Sude Zorluozpinar

Aldaar aanwezig en werkzaam.

OM:

Op donderdag elf april tweeduizendnegentien om 10.00 uur in persoon of vertegenwoordigd door een advocaat te verschijnen ter openbare terechtzitting van de voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam, afdeling Civiel/Handel, die alsdan gehouden zal worden in het gerechtsgebouw aan de Parnassusweg 220 (2076 AV) Amsterdam;

MET AANZEGGING:

dat indien een gedaagde niet in persoon en evenmin vertegenwoordigd door een advocaat op de terechtzitting verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;

indien ten minste één van gedaagden in persoon of bij advocaat ter terechtzitting is verschenen, tussen alle partijen één vonnis zal worden gewezen, dat als een vonnis op tegenspraak wordt beschouwd;

bij verschijning in het geding van ieder van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;

de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website: <http://www.kbvg.nl/griffierechtentabel/>; van een persoon die onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overlegd:

- 1) een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24 lid 2, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel
- 2) een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

van gedaagden die bij dezelfde advocaat verschijnen en gelijklopende conclusies nemen of gelijklopend verweer voeren, op basis van artikel 15 van de Wet griffierechten burgerlijke zaken slechts eenmaal een gezamenlijk griffierecht wordt geheven;

TENEINDE:

Alsdan namens Eiseressen, als volgt te horen eisen en concluderen:

I. Feiten

1. De uitgeverij Hearst Magazines Netherlands B.V. (hierna Hearst) is onder meer houder van de website Quotenet.nl. De heer Van Os is CEO van deze uitgeverij. De heer Schimmelpenninck is hoofdredacteur van Quotenet.nl en draagt in die hoedanigheid verantwoordelijkheid voor publicaties op Quotenet.nl.
2. Anne-Wil Duthler is senator en advocaat. Duthler Associates B.V. is een adviesbureau dat gespecialiseerd is in IT, recht en organisatie.
3. Op 14 maart 2019 om 15:15 uur legt Dieuwertje Kuijpers aan Anne-Wil Duthler een aantal summiere vragen voor die zij voor 20:00 uur die avond moet beantwoorden omdat het artikel de volgende dag gepubliceerd zal worden (zie **productie 1**). Deze e-mail kondigt zij aan per sms van dezelfde dag om 15:09 uur (zie **productie 2**). Dieuwertje Kuijpers, die zich als onderzoeksjournalist presenteert, geeft daarbij aan dat zij samen met Kim van Keken, die zich daarnaast ook presenteert als straatrat, een artikel voor Quote voorbereidt. Zij geeft niet aan waarover het artikel gaat.¹
4. Anne-Wil Duthler antwoordt diezelfde dag om 17:48 uur (zie **productie 3**). Zij geeft daarbij aan dat de meeste vragen betrekking hebben op SBR Powerhouse B.V. (hierna ook SBR Powerhouse) en Duthler Associates B.V. (hierna ook Duthler Associates), en dat deze vragen dan ook aan deze bedrijven moeten worden voorgelegd. Zij merkt daarbij op dat de betreffende leverancier – waar de vragen over gaan - haar via verschillende e-mails in zeer ernstige en intimiderende bewoordingen heeft aangekondigd de weg van de media te zullen zoeken om haar te beschadigen, en dat het haar bevreemdt dat Dieuwertje Kuijpers hieraan meewerkt. In **productie 4** zijn enkele voorbeelden opgenomen van de betreffende e-mails.
5. Voor de duidelijkheid: Duthler Associates B.V. is via de holding A.W. Duthler Beheer B.V. eigendom van Anne-Wil Duthler. SBR Powerhouse B.V. is via de holding A.J. Biesheuvel Beheer B.V. eigendom van André J. Biesheuvel. Zie **productie 5**.
6. Op donderdag 14 maart 2019 om 22:04 antwoordt André J. Biesheuvel op de gestelde vragen van Dieuwertje Kuijpers dat er geen betalingsachterstand is; dat er geen juridische procedure loopt en dat er geen hoofdzaak aanhangig is gemaakt (zie **productie 6**). Toch heeft zij het tegendeel later in haar artikel gepresenteerd als feiten. Dieuwertje Kuijpers heeft nagelaten de antwoorden van André J.

¹ Zij heeft daarmee in strijd gehandeld met de Leidraad voor de journalistiek 2018: Wanneer journalisten iemand interviewen informeren zij hem of haar zodanig over de aard van de publicatie, dat de te interviewen persoon geïnformeerd kan beslissen of hij of zij aan die publicatie wil meewerken, p. 3 onderaan.

Biesheuvel op de gestelde vragen te verifiëren.² Naar blijkt uit de brief van de gemachtigde van Gedaagden vond mevrouw Kuijpers dat ze zijn antwoorden niet serieus hoefde te nemen (zie **productie 10**).

7. Op 15 maart 2019 publiceren Gedaagden op de website Quotenet.nl een artikel met de titel 'Geldeiser legt beslag op bedrijf VVD-senator Anne-Wil Duthler' (zie **productie 7**).
8. De titel van de publicatie klopt niet en is misleidend, want deze was op het moment van publicatie niet in overeenstemming met de feiten en vond ook geen althans onvoldoende steun in feitenmateriaal en ook de inhoud van het artikel vond geen althans onvoldoende steun in feitenmateriaal. De publicatie kortom, vindt geen althans onvoldoende steun in feitenmateriaal, is misleidend en onnodig grievend.
9. De titel klopt niet omdat: i) de betreffende leverancier die in het artikel wordt genoemd geen (aannemelijke) geldeiser was van Duthler Associates, ii) ten tijde van de publicatie er geen eis in hoofdzaak was en nog altijd niet is aangebracht; iii) ten tijde van de publicatie er geen beslag lag.
10. De inhoud van het artikel klopt niet omdat: i) beweringen/insinuaties worden gepresenteerd als feiten. ii) conclusies worden verbonden aan deze beweringen/insinuaties. Zo is Duthler weliswaar in het nieuws geweest (steeds op basis van publicaties van alleen deze journalisten), maar dat is niet wegens de feiten van dubbele petten en schimmig zakendoen. Dat was vanwege de insinuaties van dubbele petten en schimmig zakendoen.³ Deze insinuaties waren in het geheel niet op feiten gebaseerd. Zie verder **productie 8**, waarin een uitgebreidere analyse is gemaakt van het artikel, een kernboodschap is geformuleerd en meer voorbeelden zijn te vinden van insinuaties die zijn gepresenteerd als feiten.
11. Voor de kernboodschap van het artikel zijn niet alleen de afzonderlijke beweringen, suggesties en insinuaties relevant. Ook de context waarbinnen deze worden geuit en de samenhang tussen de beweringen, suggesties en insinuaties maken dat de kernboodschap van het artikel niet anders kan zijn dan dat Eiseressen onzuiver zakendoen, zakenpartners oplichten en criminele trekjes hebben.
12. Het artikel suggereert dat Eiseressen zich aan criminele praktijken schuldig maken. In ieder geval bevat het artikel ernstige verdachtmakingen in die richting. Een zeer ernstige beschuldiging, die bovendien lichtzinnig is geuit.
13. Het artikel heeft tenminste tot en met dinsdag 19 maart 2019 op de homepage van Quotenet.nl gestaan en staat nog altijd op de website van Quotenet.nl. Zie <http://www.quotenet.nl/Nieuws/Geldeiser-legt-beslag-op-bedrijf-VVD-senator-Anne-Wil-Duthler-219658>.

² Zij heeft daarmee in strijd gehandeld met de Leidraad voor de journalistiek 2018: 'Beschuldigingen worden alleen gepubliceerd wanneer onderzocht is of hiervoor een deugdelijke grondslag bestaat, zeker wanneer die beschuldigingen zijn geuit door personen die in conflict verkeren met de beschuldigde of die anderszins belanghebbende zijn', p. 5 bovenaan.

³ Zij hebben hiermee in strijd gehandeld met de Leidraad voor de Journalistiek. Deze Leidraad schrijft voor dat journalisten een duidelijk onderscheid moeten maken tussen feiten, beweringen en meningen. Zie de Leidraad voor de Journalistiek 2018 onder C, p. 4.

14. Derden hebben de inhoud van het digitale artikel geheel of gedeeltelijk overgenomen, danwel via een link ernaar verwezen.
15. Behalve dat de beweringen, insinuaties en meningen die worden gedaan in het artikel geen althans onvoldoende steun vinden in feitenmateriaal en misleidend zijn, zijn zij ook buitenproportioneel.
16. De journalisten die zichzelf als onderzoeksjournalisten presenteren, en als straatrat (zie **productie 9**) zijn daarbij afgegaan op teksten en een dossier van Ruud d'Achard van Enschut, directeur van ORCA RiSource B.V. (hierna RiSource), zonder voldoende distantie in acht te nemen, zonder zelf voldoende onderzoek te hebben gedaan en zonder voldoende de principes van 'hoor en wederhoor' te hebben toegepast. Quotenet, cq de journalisten van Quote hebben tenminste nagelaten te onderzoeken of:
 - er inderdaad sprake was van beslaglegging voorafgaand aan en ten tijde van de publicatie;
 - RiSource ten aanzien van Eiseres 2 inderdaad (een aannemelijke) geldeiser was; en
 - er een aannemelijke rechtsgrond was voor RiSource om betaling van Eiseres 2 te krijgen.

De gemachtigden van Gedaagden hebben in hun reactie op de sommatie aan Gedaagden laten weten dat zij de antwoorden van André J. Biesheuvel op gestelde vragen niet serieus hoefden te nemen (zie **productie 10**). Dat hadden zij echter wel moeten doen.

Ontbreken beslag

17. Op 13 maart 2019, twee dagen voor publicatie van het artikel, was het beslag reeds vervallen. Daardoor klopte de titel van het artikel op het moment van publicatie niet meer. De indruk werd echter ten onrechte gewekt dat het beslag er nog steeds lag en dat er een juridische procedure liep.
18. Het was RiSource zelf die er voor gekozen heeft om beslag te leggen, en daarmee een grote verantwoordelijkheid op zich te laden. Het was RiSource die de eis in hoofdzaak had moeten aanbrengen. Onder die voorwaarde verleent een rechter immers verlof tot het leggen van beslag. Dat heeft zij niet gedaan. Dat op zichzelf is aan Gedaagden niet te verwijten. Wat Gedaagden wel te verwijten valt, is het volgende.
19. Allereerst hadden mevrouw Kuipers en mevrouw Van Keken, die zich notabene presenteren als onderzoeksjournalisten en voor financiële platforms en een zakenblad als Quote schrijven, moeten nagaan of er een eis in hoofdzaak was aangebracht. Dat was heel eenvoudig na te vragen geweest. Voor zover zij dat al niet zelf kunnen en hadden moeten bedenken, zijn zij daar in een e-mail op geweest (zie **productie 6**). Als zij dat waren nagegaan, hadden ze vastgesteld dat er geen eis in hoofdzaak was ingesteld en dat daarmee het beslag ex art. 700, derde lid Rv op 13 maart 2019 was vervallen (zie **productie 11**). De journalisten hebben hiermee de werkelijkheid geweld aangedaan.
20. Bovendien had heer d'Achard van Enschut hen zo kunnen vertellen, dat er geen eis in hoofdzaak was ingesteld. Dat heeft hij ook gedaan, daags na de publicatie. Hij heeft de journalisten verteld dat er

inderdaad geen eis in hoofdzaak was ingesteld en dat hij dat ook nimmer van plan was (zie **productie 12**). Juridisch gezien heet zoiets een vexatoir beslag ofwel een onrechtmatig beslag. Op dit moment wordt de suggestie dat er beslag ligt in stand gehouden.

Geldeiser

21. Mevrouw Kuijpers en mevrouw van Keken hadden kunnen weten dat RiSource geen geldeiser is van Duthler Associates, het bedrijf waar senator Duthler via haar Beheer B.V. aandeelhouder van is. Uit de overeenkomst die RiSource had gesloten waarop haar vermeende vordering was gebaseerd, en waarover zij beschikten, blijkt dat de enige partij waarvoor een betalingsverplichting bestaat, SBR Powerhouse was. Zie artikel 2.1, artikel 3 en meer in het bijzonder artikel 3.3 van de overeenkomst d.d. 18 juni 2015 (zie **productie 13**).
22. Uit de tussen RiSource, Duthler Associates B.V. (hierna Duthler Associates) en SBR Powerhouse B.V. (hierna SBR Powerhouse) gesloten overeenkomst (zie **productie 13**) blijkt dat: i) RiSource en Duthler Associates hun intellectuele eigendomsrechten hebben overgedragen aan SBR Powerhouse; ii) RiSource betaald zou worden door SBR Powerhouse en iii) RiSource softwareontwikkeling zou verzorgen. Op grond van deze feiten ontbreekt de basis voor de stelling dat RiSource een geldeiser is van Duthler Associates.
23. Verder heeft André J. Biesheuvel de journalisten in een e-mail er op gewezen dat beslaglegging gebruikt kan worden als drukmiddel, dat de drempel voor het leggen van beslag zeer laag is en dat de gegrondheid van beslag eerst in de hoofdzaak door een rechter wordt beoordeeld (zie **productie 6**). Zij hadden dus kunnen weten dat met het leggen van beslag bepaald nog niet vaststaat dat er sprake is van een vordering. Door de betreffende mededeling van André J. Biesheuvel in de e-mail niet serieus te nemen (zie **productie 10**), hebben Gedaagden onzorgvuldig gehandeld, hun verzwaarde onderzoeksplicht verzaakt, een artikel geplaatst dat onvoldoende steun vond in feitenmateriaal en Eiseressen blootgesteld aan inbreuken op hun eer en goede naam. Door op deze onzorgvuldige wijze te handelen, hebben Gedaagden Anne-Wil Duthler en Duthler Associates veel schade berokkend, die nog steeds voortduurt.

Ontbreken rechtsgrond

24. Ten derde hadden mevrouw Kuijpers en mevrouw Van Keken tenminste moeten navragen of er een grond was voor de vermeende geldvordering van RiSource. Dat hebben zij nagelaten. In hun vraagstelling lagen veronderstellingen verborgen, die zij als vaststaande feiten hebben gepresenteerd en waarover zij als onderzoeksjournalisten tenminste vragen hadden moeten stellen. Juist nu RiSource belang had bij het aanbrengen van reputatieschade aan Eiseressen om zo betaling te forceren, gold er een verzwaarde onderzoeksplicht. Uit de in **productie 14** opgenomen verklaring van SBR Powerhouse blijkt dat als zij die vragen wel hadden gesteld, dan hadden zij geweten dat er geen grondslag was voor de vermeende vordering op SBR Powerhouse; dat diverse malen aan RiSource is gevraagd, dan wel aan de advocaat van RiSource is gevraagd naar een onderbouwing van de vermeende vordering en dat het standpunt van

SBR Powerhouse was dat RiSource geen vordering heeft, en hadden zij de reden daarvan ook kunnen controleren.

25. Uit de verklaring, de bijlage bij de verklaring en de overeenkomst blijkt (zie artikel 3.3. in **productie 13**) dat was afgesproken dat SBR Powerhouse jaarlijks minimaal 6 maandtermijnen zou moeten betalen in plaats van 12 maandtermijnen.
26. Uit de bijlage bij **productie 14** blijkt dat SBR Powerhouse alle betalingsverplichtingen had voldaan tot het moment dat SBR Powerhouse haar betalingen opschortte vanwege het niet langer nakomen van de overeenkomst door RiSource.⁴ Er was een bedrag van €525.468,64 aan RiSource betaald. Het bedrag waarvoor SBR Powerhouse de betaling had opgeschort, bedroeg slechts €21.981,83.
27. Tot slot blijkt uit de overeenkomst dat als SBR Powerhouse haar opschortingsrechten had uitgeput, partijen de regeling waren overeengekomen dat de onverdeelde rechten op de intellectuele eigendomsrechten weer overgedragen zouden worden aan een door RiSource en SBR Powerhouse op te richten stichting (zie artikel 3.4 in **productie 13**).
28. Ook zonder het stellen van dergelijke vragen, hadden zij dit kunnen weten. Zij hadden immers andere bronnen waaruit zij de feiten konden afleiden, cq waarin zij de feiten konden lezen. Mevrouw Kuijpers had een flink dossier overhandigd gekregen, waarin de betreffende overeenkomst opgenomen was. Daarin had zij kunnen lezen wat partijen hadden afgesproken, en als zij daarover vragen had gehad, had zij deze vragen moeten voorleggen aan SBR Powerhouse. Als zij van mening was dat het te ingewikkeld was om er conclusies aan te verbinden, dan had zij de uitspraak van een rechter daarover moeten afwachten. Mevrouw Kuijpers en mevrouw van Keken hebben zonder dat zij over juridische expertise beschikken of een juridische expert te hebben geraadpleegd, conclusies getrokken die voorbehouden zijn aan een rechter. Zij hebben een oordeel geveld zonder voldoende hoor en wederhoor toe te passen op basis van aannames die onvoldoende grond vonden en vinden in het feitenmateriaal, met voor Eiseressen vergaande consequenties. Als ze er al iets over hadden willen zeggen, dan hadden zij tenminste de mening van beide partijen moeten weergeven in het artikel.
29. De titel van het artikel en ook de verdere inhoud van het artikel zijn gebaseerd op onjuiste feiten. Dit is zeer schadelijk voor de eer en goede naam van Eiseressen en vormt een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van Anne-Wil Duthler. Wat de omvang van de schade is, is op dit moment onbekend. Echter, elke dag dat de publicatie die gebaseerd is op onjuiste feiten voortduurt en niet wordt gerectificeerd, loopt de schade verder op.
30. Er is door Gedaagden gespeeld met de feiten, met alle consequenties van dien. Er is een zeer suggestief artikel gepubliceerd, waarvan de feiten niet overeenkomen met de werkelijkheid. De journalisten hebben zich voor het karretje laten spannen van RiSource. RiSource, noch haar advocaat heeft – ondanks dat daar meerdere malen naar is gevraagd - juridische gronden kunnen benoemen waarom zij van mening

⁴ In de verklaring van Biesheuvel schrijft hij dat RiSource medio november de leveringen stopzette. Zie **productie 14**.

waren dat RiSource geld te vorderen had van SBR Powerhouse. Er is nooit door (de advocaat van) RiSource een uitleg gegeven van het contract, op grond waarvan zij vond dat zij geld te vorderen had (zie bijlage bij **productie 14**). Om die reden heeft een juridische discussie nooit kunnen plaatsvinden. Het lag op de weg van RiSource, cq de advocaat van RiSource om via een juridische procedure aan de rechter om een interpretatie te vragen van het contract en een bijbehorend oordeel over een betalingsverplichting. Het vermoeden, dat in de publicatie bij Quote is bevestigd, was dat RiSource krap bij kas zat en hoe dan ook wilde dat er betaald zou worden. De directeur van RiSource die met naam en toenaam wordt genoemd in het artikel in Quote, de heer Ruud d'Achard van Enschut, heeft diverse malen bedreigd om de publiciteit te zoeken als er geen geld zou komen. Hij heeft Anne-Wil Duthler ook diverse e-mails gestuurd, waarin dergelijke dreigementen stonden (zie **producties 4, 15 en 16**). Uiteindelijk heeft hij dus de daad bij het woord gevoegd. Met alle consequenties van dien. Hij lijkt nog altijd op oorlogspad te zijn en zet zijn bedreigingen voort (zie **productie 16**).

31. Ondanks een verzoek tot rectificatie dat is gedaan op vrijdagavond 15 maart 2019 en een sommatie tot rectificatie op vrijdag 22 maart 2019, luidt de kop van het artikel op Quotenet.nl nog steeds 'Geldeiser legt beslag op bedrijf VVD-senator Anne-Wil Duthler'. Bij het eerste verzoek tot rectificatie heeft Anne-Wil Duthler haar verklaring gevoegd (zie **productie 17**).
32. Eiseressen vorderen nu via u edelachtbare rechter, een verklaring voor recht dat het artikel geen dan wel onvoldoende steun vindt in feiten; en een gebod tot rectificatie van de publicatie. De grondslag van deze vordering is artikel 6:167BW. De eer, goede naam en persoonlijke levenssfeer van Eiseressen zijn ernstig geschonden en deze belangen dienen zwaarder te wegen dan de vrijheid van meningsuiting van Quote.
33. Er is sprake van een onrechtmatige daad. Er is immers sprake van een inbreuk op het recht op bescherming van eer en goede naam en persoonlijke levenssfeer door de onjuiste, misleidende publicatie van gegevens van feitelijke aard die geen dan wel onvoldoende steun vond in feitenmateriaal. Deze kan aan gedaagden worden toegerekend. Zij waren van de onjuistheid op de hoogte, cq. hadden van de onjuistheid op de hoogte kunnen zijn. Als gevolg van deze onjuiste, misleidende publicatie hebben gedaagden schade geleden. Er is sprake van een causaal verband tussen de inbreuk op het genoemde recht en de geleden schade. Zonder de onrechtmatige publicatie, was er zeker geen schade ontstaan. Tot slot strekt het recht op bescherming van eer en goede naam tot bescherming tegen de schade zoals Eiseressen die hebben geleden.
34. Omdat Eiseressen aanzienlijke schade lijden als gevolg van het artikel – zowel in de privésfeer als in de zakelijke sfeer – vorderen zij daarom tevens een voorschot op de schadevergoeding. Zo is een externe lezing van Anne-Wil Duthler geannuleerd omdat het betreffende bedrijf richting haar zakenpartners niet geassocieerd wil worden met een advocaat en senator wiens integriteit ter discussie staat; hebben cliënten van Duthler Associates serieuze zorgen en aarzelingen bij voortzetting van de samenwerking en hebben potentiële cliënten, waaronder bestuurders in de zorg, serieuze vraagtekens bij het aangaan van een samenwerking (zie **productie 18**).

Onrechtmatigheid publicatie en belangenafweging

35. Of een publicatie onrechtmatig is, ligt in het spanningsveld tussen het recht op vrijheid van meningsuiting, dat gewaarborgd wordt door artikel 7 Grondwet en artikel 10 EVRM enerzijds en het recht op bescherming van eer en goede naam en de persoonlijke levenssfeer anderzijds, dat gewaarborgd wordt door artikel 10 Grondwet en artikel 8 EVRM. Voor het antwoord op de vraag welk recht – het recht op vrije meningsuiting of het recht tot bescherming van eer en goede naam en persoonlijke levenssfeer – in dit geval zwaarder weegt, moeten wederzijdse belangen worden afgewogen. Dat voorrang toekomt aan het door artikel 10 EVRM gewaarborgde recht op vrijheid van meningsuiting is zeker geen uitgangspunt.⁵
36. Het recht op vrijheid van meningsuiting kan worden beperkt indien dit bij de wet is voorzien en noodzakelijk is in een democratische samenleving, bijvoorbeeld ter bescherming van de goede naam en de rechten van anderen. In een democratische samenleving kan het noodzakelijk zijn dat ernstige beschuldigingen die niet op waarheid berusten, worden rechtgezet. Daarvan is in de onderhavige situatie sprake.⁶ Van een beperking die bij de wet is voorzien is ook in de onderhavige situatie sprake, omdat de uitlatingen onrechtmatig zijn in de zin van artikel 6:162 BW jo artikel 6:167 BW.
37. De Hoge Raad bracht in het standaard Gemeenteraadslid-arrest⁷ het dilemma tussen twee ieder voor zich hoogwaardige maatschappelijke belangen als volgt onder woorden: “ (...) aan de ene kant het belang dat individuele burgers niet door publicaties in de pers worden blootgesteld aan lichtvaardige verdachtmakingen; aan de andere kant het belang dat niet, door gebrek aan bekendheid bij het grote publiek, misstanden die de samenleving raken kunnen voortbestaan ...”
38. Welke van beide belangen de doorslag geeft, hangt af van verschillende omstandigheden. Uit jurisprudentie volgt dat onder meer de volgende omstandigheden relevant zijn voor het oordeel over de onrechtmatigheid:⁸
- de aard van de gepubliceerde verdenkingen
 - de ernst van de misstand welke de publicatie aan de kaak beoogt te stellen
 - de ernst van de te verwachten gevolgen voor degene op wie de verdenkingen betrekking hebben
 - de mate waarin de verdenkingen ten tijde van de publicatie steun vonden in het toen beschikbare feitenmateriaal;
 - de inkleding van de verdenkingen.
 - het gezag van de bron;
 - de publieke discussie;
 - de aard en werkwijze van de media.

⁵ Zie ook HR 5 oktober 2012, ECLI:NL:HR:2012:Bw9230, NJ 2012/571.

⁶ ECLI:NL:RBNNE:2017:4685.

⁷ Hoge Raad, 24 juni 1983, NJ 1984, 801; Gemeenteraadslid, ECLI:NL:HR:1983:AD2221.

⁸ Hoge Raad, 24 juni 1983, NJ 1984, 801; Gemeenteraadslid, ECLI:NL:HR:1983:AD2221.

39. De omstandigheden loop ik één voor één kort langs.
40. De aard van de gepubliceerde verdenkingen. De aard is zeer ingrijpend. Eiseressen worden neergezet als criminelen, met schimmige praktijken. Dit is niet alleen schadelijk voor hun reputatie, maar ook beledigend, zeer kwetsend en te kwalificeren als smaad en laster (de laatste zijn zelfs op grond van artikel 261 en 262 strafbare feiten).
41. De ernst van de misstand. Het is Eiseressen weliswaar duidelijk waarvan zij in het artikel beschuldigd worden, maar zij kunnen zich toch niet aan de indruk onttrekken dat het Gedaagden, cq. de journalisten er om te doen is om hun moverende redenen Eiseressen in een kwaad daglicht te stellen en aan de schandpaal te nagelen.
42. De ernst van de te verwachten gevolgen voor degene op wie de verdenkingen betrekking hebben. Allereerst is een beschuldiging van schimmig zakendoen zeer schadelijk voor de eer en goede naam van Eiseressen. Dat de eer en goede naam van Anne-Wil Duthler van invloed is op haar beroepsmatig functioneren moge duidelijk zijn. Cliënten van Duthler Associates zijn bang voor hun eigen eer en goede naam op het moment dat zij zaken doen met partijen wiens eer en goede naam ter discussie staan. Dat betekent heel concreet onnodig verlies van cliëntèle en omzet. Cliënten plaatsen vraagtekens bij de betrouwbaarheid van Duthler Associates, en wensen geen diensten meer af te nemen. Nu Anne-Wil Duthler een publiek figuur is, lokken de gepubliceerde feiten onnodig boze en bedreigende reacties van burgers uit die bovendien zeer persoonlijk zijn. Haar functioneren in de senaat staat onder druk. Daarnaast bemerkt zij de consequenties in haar privéleven.
43. De mate waarin de verdenkingen ten tijde van de publicatie steun vonden in het toen beschikbare feitenmateriaal. In de jurisprudentie wordt algemeen aangenomen dat bewust onjuiste mededelingen, die een ernstige beschuldiging inhouden altijd onrechtmatig zijn. De journalisten van Quotenet.nl hebben bewust onjuiste mededelingen gedaan.
44. De inkleding van de verdenkingen. Woorden die worden gebruikt als 'een keurig koppel dat veel grimmige kantjes kent', 'met schimmige praktijken' kunnen dan wellicht vallen onder redactionele vrijheid. Nu zij echter geen oorsprong vinden in objectieve publicaties maar uitsluitend in publicaties van de eigen hand van de journalisten, en Eiseressen stellig de indruk hebben dat zij onderdeel vormen van een campagne van deze journalisten tegen de VVD / senatoren / Anne-Wil Duthler is de inkleding van de verdenkingen cq. beschuldigingen ook zeer eenzijdig gekleurd.
45. Het gezag van de bron. Bij de toepassing van dit criterium gaat het om het gezag dat aan de positie van de bron kan worden ontleend. Aan RiSource kan geen gezag worden ontleend, nu het hier om een leverancier gaat die koste wat kost 'gewoon zijn centen wil zien.' Ook zegt hij in het artikel: 'ze hebben centen genoeg.' Daar wordt in de publicatie nog eens kracht bij gezet door het vermogen te noemen dat in het handelsregister staat gepubliceerd. Alle alarmbellen hadden moeten afgaan. De journalisten zijn

gebruikt door een leverancier die geld wilde zien, maar dat niet kon onderbouwen.⁹ Daarnaast baseren de journalisten zich op acht (of zeven) anonieme bronnen waarvan de waarde en het gezag niet kan worden vastgesteld. Voor het overige beroepen zij zich op artikelen van eigen hand, waardoor de waarde en het gezag van deze bron sowieso discutabel is.

46. De publieke discussie. Publieke figuren moeten zich meer welgevallen dan niet publieke personen. Dat betekent echter niet dat publieke figuren zoals Anne-Wil Duthler zich alles moet laten welgevallen. De vrijheid die journalisten hebben ten aanzien van publieke figuren is niet onbegrensd. Daar komt bij dat uitsluitend Anne-Wil Duthler een publieke figuur is. Dat geldt niet voor Duthler Associates.
47. De aard en werkwijze van de media. Hier is relevant de mate van openbaarheid van de publicatie, de indringendheid van het betreffende medium en de werkwijze bij de nieuwsgaring. Hoe groter de kring van het publiek, hoe groter de schade voor de reputatie van Eiseressen. Het artikel trok landelijke publiciteit. Op zaterdag 16 maart 2019 werd het nieuws overgenomen door de NOS en werd het verspreid via de NOS-app en ook andere media namen het over. Dat gold ook voor onder meer Volkskrant en Trouw. Het nieuws heeft dagenlang aandacht gehad in de media en ijlt nog steeds na.
48. Ten aanzien van het recht op vrijheid van meningsuiting en persvrijheid merken Eiseressen tot slot op dat dit geen absolute noch vrijblijvende vrijheden zijn, ook als het gaat om de publicatie over publieke personen. Dit zijn, zoals gezegd, vrijheden die begrensd worden door de rechten en vrijheden van anderen.
49. Concluderend: Nu het hier gaat om een ernstig verwijt op integriteitsvlak en dat verwijt niet (voldoende) door feiten wordt ondersteund, waardoor het als een misleidende publicatie van gegevens van feitelijke aard moet worden gekwalificeerd, moet de publicatie op Quotenet.nl als onrechtmatig jegens Eiseressen worden geoordeeld. Weliswaar gaat het hier wat betreft Anne-Wil Duthler om een verwijt aan iemand in een publieke functie en geldt daarvoor in zijn algemeenheid dat deze meer te verduren krijgt en ook meer moet kunnen verdragen dan een niet-publiek persoon, maar dat is van onvoldoende gewicht om de publicatie niet als onrechtmatig te kwalificeren. Bovendien dienen de beschuldigingen ten aanzien van een publiek persoon gezien de verstreckende gevolgen ook des te zorgvuldiger te worden onderbouwd. Daarbij is van belang dat het zonder voldoende (correcte) feitelijke onderbouwing van een dergelijk verwijt, naar gedaagden hebben moeten begrijpen, zeer beschadigend werkt voor een VVD-senator.¹⁰ Een belangrijk deel van de schade is onomkeerbaar.

⁹ Zie ook onder meer **productie 15** waarin Ruud d'Achard van Enschut aankondigt de weg van de media te zullen bewandelen en onomkeerbare schade zal toebrengen.

¹⁰ Zie uitspraak Rechtbank Midden-Nederland, 1 februari 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:381.

Onrechtmatigheid publicatie en Code voor Journalistiek en Leidraad van de Raad voor Journalistiek

50. Daarnaast hebben Gedaagden in strijd gehandeld met de Code voor Journalistiek (hierna Code) en Leidraad van de Raad voor Journalistiek (hierna Leidraad).¹¹ Ook onderzoeksjournalisten hebben zich te houden aan professionele kwaliteitsstandaarden. De Code en Leidraad zijn zulke kwaliteitsstandaarden. Het handelen van de journalisten, waarvoor Gedaagden verantwoordelijkheid dragen, kan aan deze Code en Leidraad worden getoetst. In deze Code is in de pre-ambule te lezen dat een journalist naast het recht op vrije nieuwsgaring ook een verantwoordelijkheid heeft om het nieuws waarheidsgetrouw, onafhankelijk, fair en met open vizier te brengen. Daarvan is de onderhavige kwestie geen sprake geweest.¹² In aanvulling hetgeen hiervoor is geschreven, nog het volgende.
51. De Code schrijft voor dat de journalist de feiten behoort te verifiëren. Zij brengt daarbij een duidelijk onderscheid aan tussen feiten, beweringen en meningen. Dat is niet gebeurd. Controle op de feiten had opgeleverd dat het beslag op 13 maart 2019 (2 dagen voor de publicatie) was vervallen, wegens het niet indienen van de eis in hoofdzaak hetgeen bekend had kunnen zijn c.q. behoren te zijn bij journalisten. Het niet indienen van een eis in hoofdzaak en dat ook niet van plan zijn, en desondanks toch beslag leggen, laat zich kwalificeren als misbruik van recht. De journalisten hebben zich voor een karretje laten spannen.¹³ De journalisten zijn te gretig geweest om om welke een reden dan ook Anne-Wil Duthler in persoon, als advocaat en als VVD-senator aan de schandpaal te nagelen. Een dergelijke handelswijze past niet bij de kernwaarde 'onafhankelijk'.
52. De journalist die zich baseert op anonieme bronnen moet aannemelijk maken dat zijn bronnen betrouwbaar zijn, de informatie niet op andere wijze kon worden verkregen en hij die zo goed mogelijk elders heeft geverifieerd. Tot op heden hebben de journalisten niet laten zien hoe zij de bronnen hebben geverifieerd. Het is zeer aannemelijk dat de bronnen belang hadden bij publicatie. Dat hebben ze zelfs aangekondigd aan Eiseressen, in de hoop dat Eiseressen alsnog zouden betalen zonder dat ze hebben kunnen uitleggen waarom er een juridische grondslag voor de betaling zou zijn.
53. Het zoeken naar hoor en wederhoor is een ander journalistiek basisprincipe, waarvan ook de Code uitgaat. In het bijzonder bij het publiceren van beschuldigingen of verdachtmakingen aan het adres van een persoon of organisatie, past de journalist wederhoor toe. Gedaagden hebben maar heel beperkt wederhoor toegepast. Zeker nu de acht anonieme bronnen waarnaar Quote in het artikel verwijst, oncontroleerbaar zijn en hun beschuldigingen zeer ernstig, kon van de journalisten extra inspanningen

¹¹ <https://www.nvj.nl/ethiek/ethiek/code-journalistiek-nederlands-genootschap-hoofdredacteuren-2008>.

¹² De journalisten waren niet onafhankelijk, hebben onvoldoende distantie in acht genomen van de bron die een belang had bij negatieve publiciteit, hebben het nieuws niet waarheidsgetrouw gebracht en niet fair en met open vizier. Nu zij van RiSource een uitgebreid dossier overhandigd hadden gekregen en uitgebreide gesprekken hebben gevoerd, hadden zij in ieder geval meer uitgebreide vragen moeten stellen en Eiseressen meer tijd moeten gunnen voor de beantwoording van de vragen. Van open vizier is geen sprake geweest, nu zij niet openlijk hebben verteld waarover het artikel zou gaan.

¹³ De leverancier had de rechtsstrijd in de rechtszaal moeten voeren, niet via de media. De media hadden zich daarvoor niet moeten laten gebruiken.

worden verwacht om aan het beginsel van hoor en wederhoor invulling te geven.¹⁴ Gedaagden hebben weliswaar per e-mail summiere vragen voorgelegd, die binnen 5 uur moesten worden beantwoord, maar hebben niets gemeld over het doel en de strekking van het artikel.

54. Een journalist heeft een onderzoeksplicht. Naarmate een gepubliceerde beschuldiging ernstiger is, worden hogere eisen gesteld aan de plicht om de feiten te onderzoeken. Het is vaste jurisprudentie dat journalisten weliswaar een ruimte beoordelingsvrijheid kennen als het gaat om de interpretatie van feiten, maar dat op journalisten een verzwaarde onderzoeksplicht ligt naar de feiten. De betreffende onderzoeksjournalisten hebben verzuimd een objectief onderzoek naar de feiten in te stellen.
55. Ook de kernwaarden 'fair en met open vizier' hebben de journalisten met voeten getreden. Ze hadden Eiseressen objectieve vragen moeten stellen, en hen moeten mededelen wat het onderwerp van het artikel zou zijn en het doel van de vragen. Dat hebben zij nagelaten.
56. De Code schrijft verder voor dat de journalist van wie blijkt dat hij een onjuist bericht heeft gepubliceerd, een schadelijke onnauwkeurigheid, gevraagd of ongevraagd, op zo kort mogelijke termijn op royale wijze zal corrigeren. Dat hebben gedaagden ondanks twee verzoeken, waarvan de laatste ook een sommatie betrof, nagelaten.

Concluderend

In deze zaak zijn twee grondrechten aan de orde: 1) het recht op vrijheid van meningsuiting en 2) het recht op bescherming van eer en goede naam en de persoonlijke levenssfeer. Het recht op vrijheid van meningsuiting kan worden beperkt indien dit bij de wet is voorzien en noodzakelijk is in een democratische samenleving. Daarvan is in de onderhavige situatie sprake. De beperking is bij de wet voorzien, namelijk in artikel 6:167 BW.¹⁵ Het rechtzetten van uitlatingen die niet of onvoldoende steun vinden in feitenmateriaal is in een democratische samenleving noodzakelijk ter bescherming van de eer en goede naam van Eiseressen.

Nu de publicatie geen tot onvoldoende steun vindt in het feitenmateriaal, Eiseressen onevenredig worden geschaad, is rectificatie aan de orde.

De publicatie is onrechtmatig omdat de publicatie geen dan wel onvoldoende steun vond in het feitenmateriaal waardoor inbreuk is gemaakt op het recht op bescherming van de eer en goede naam van Eiseressen; Eiseressen schade hebben geleden als gevolg van de publicatie die geen dan wel onvoldoende steun vond in het feitenmateriaal; er een causaal verband is tussen de inbreuk op het recht en de ingetreden schade; het recht op bescherming van eer en goede naam strekt tot bescherming tegen schade die is ingetreden. De onrechtmatigheid kan Gedaagden worden toegerekend omdat :

¹⁴ Zie de zaak Camp Kleyn Associates B.V. tegen het Parool B.V., ECLI:NL:RBAMS:2005:AU0286.

¹⁵ Dit artikel bepaalt in het eerste lid dat wanneer iemand krachtens deze titel aansprakelijk is ter zake van een onjuiste of door onvolledigheid misleidende publicatie van gegevens van feitelijke aard, de rechter hem op vordering van die ander kan veroordelen tot openbaarmaking van een rectificatie op een door de rechter aan te geven wijze. Het tweede lid bepaalt dat hetzelfde geldt, indien aansprakelijkheid ontbreekt, omdat de publicatie aan de dader wegens diens onbekendheid met de onjuistheid of onvolledigheid niet als een onrechtmatige daad is toe te rekenen.

- i) de journalisten onvoldoende onderzoek hebben uitgevoerd, terwijl op hen een verzwaarde onderzoeksplicht rust nu de beschuldigingen ernstig zijn en Eiseres 1 een publieke figuur is.
- ii) de journalisten onvoldoende onderscheid hebben gemaakt tussen feiten, beweringen en meningen.
- iii) Beschuldigingen, gepresenteerd als feiten, waarvan zij wisten dat die niet voorgelegd zouden worden aan een rechter, hebben de journalisten te lichtzinnig geuit.
- iv) de journalisten onvoldoende distantie hebben betracht ten aanzien van de bron, die bovendien belang had bij negatieve publiciteit.
- v) de journalisten onvoldoende hoor en wederhoor hebben toegepast.

Spoedeisend belang

- 57. Eiseressen hebben een spoedeisend belang bij een onverwijld rectificatie, daar de inbreuk op de eer en goede naam van Eiseressen en het bij het publiek aangetaste vertrouwen zich niet licht laat herstellen. De vorderingen beogen de schadelijke gevolgen van de publicaties te beperken.
- 58. Bovendien levert de voortdurende van een dergelijke inbreuk op de eer, goede naam en persoonlijke levenssfeer van Eiseressen een zeer onwenselijke situatie op. Zolang er geen rectificatie heeft plaatsgevonden, twijfelen mensen in de persoonlijke levenssfeer van Anne-Wil Duthler aan haar integriteit, twijfelen mensen in de zakelijke levenssfeer van Eiseressen aan hun integriteit, twijfelen niet alleen bestaande cliënten aan de voortzetting van hun contracten en samenwerking met Duthler Associates. Ook nieuwe cliënten zullen niet snel nieuwe opdrachten gunnen. Het - ondanks de herhaaldelijke verzoeken daartoe - niet rectificeren van onjuiste gegevens heeft een grote impact en grote inbreuk op de eer en goede naam, en persoonlijke levenssfeer. Het is verder van belang voor Eiseressen om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan de grote onzekerheid over de mogelijkheid van het gebruik en verder verwerken van de onjuiste publicatie op Quotenet.nl. door andere media.
- 59. Daar de (reputatie)schade elke dag dat de publicatie online staat verder oploopt, Anne-Wil Duthler hinder ondervindt in haar beroepsmatig functioneren, cliënten van Duthler Associates hun contracten dreigen op te zeggen kan het oordeel van Uw Rechtbank in een bodemprocedure niet worden afgewacht en zien Eiseressen zich genoodzaakt zich tot u te wenden met de navolgende vordering.

II. Vordering

Eiseressen vorderen, uitvoerbaar bij voorraad, en met veroordeling van Gedaagden in de kosten van dit geding:

- I. een verklaring voor recht dat voornoemd artikel op de dag van publicatie van het artikel op de website van Quotenet.nl geen dan wel onvoldoende steun vond in de feiten;
- II. een verklaring voor recht dat Quotenet.nl jegens Eiseressen onrechtmatig heeft gehandeld door het publiceren van voornoemd artikel;
- III. Gedaagden te veroordelen om binnen 1 dag na dagtekening van dit vonnis een rectificatie te plaatsen, gedurende een week op de homepage van Quotenet.nl, op precies dezelfde plaats waar het betreffende artikel op vrijdag 15 maart 2019 geplaatst was, gedurende een jaar op website van

Quotenet.nl op een zodanige wijze dat deze rectificatie voldoende vindbaar is met de volgende tekst, danwel met een tekst en op een plaats en wijze die uw rechter passend acht:

Op 15 maart 2019 hebben wij op deze site geschreven dat een geldeiser van het bedrijf van senator Duthler beslag heeft gelegd, terwijl het beslag op 13 maart 2019 reeds was vervallen. Wij hadden dat kunnen weten indien wij voldoende feitenonderzoek hadden verricht. Ook hebben wij op deze site geschreven dat een leverancier - RiSource genaamd - een geldvordering heeft op Duthler Associates. Als wij voldoende feitenonderzoek hadden gedaan en het dossier hadden bestudeerd, hadden wij kunnen weten dat RiSource geen geldvordering op Duthler Associates kon hebben, danwel dat dat niet aannemelijk was. In het artikel hebben wij ten onrechte geschreven dat André Biesheuvel en Anne-Wil Duthler schimmige praktijken er op na houden en daarbij de suggestie gewekt dat zij zich schuldig maken aan strafbare feiten. De voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam heeft voorshands geoordeeld dat wij deze mededelingen niet voldoende met feiten hebben kunnen onderbouwen en dat de publicatie onrechtmatig is.

- IV. Gedaagden te veroordelen tot betaling van een voorschot op een nog te bepalen vergoeding wegens materiële en immateriële schade van €1.000,- ten behoeve van Eiseres 1 en €5.000,- ten behoeve van Eiseres 2;
- V. Gedaagden te gebieden om voornoemde rectificatie tevens te zenden aan alle media die het bericht van Quotenet.nl hebben overgenomen, danwel via een link naar deze pagina hebben verwezen en dat bezoekers van de webpagina waar voorheen het onrechtmatige artikel stond, automatisch worden doorgelinkt naar de webpagina waar de rectificatie staat;
- VI. Gedaagden te veroordelen tot het betalen van een dwangsom aan Eiseressen 1 ter hoogte van €10.000,- per dag dat niet is voldaan aan het onder I tot en met V gevorderde met een maximum van 100.000,-; en een dwangsom aan Eiseres 2 ter hoogte van €20.000,- per dag dat niet is voldaan aan het onder I tot en met V gevorderde met een maximum van €200.000,-.

III. Bevoegdheid rechter

Daar de door Eiseres gevraagde voorziening te kwalificeren is als van voorlopige aard en Gedaagden gevestigd zijn in Amsterdam, achten Eiseressen de voorzieningenrechter van de Rechtbank Amsterdam bevoegd om over deze zaak te oordelen.

IV. Bewijsaanbod

Eiseressen bieden, buiten de als productie toegevoegde stukken en zonder hiermee onverplicht enige bewijslast op zich te nemen, aan om ten aanzien van betwiste gronden van haar eis, haar stellingen nader te bewijzen middels alle middelen rechtens, in het bijzonder door, maar niet beperkt tot getuigenbewijs door André J. Biesheuvel, directeur Duthler Associates.

MITSDIEN:

Dat het Uw Rechtbank moge behagen om bij vonnis en voor zover de wet zulks toelaat uitvoerbaar bij voorraad:

- I. Te verklaren voor recht:
 - a. dat het artikel op de dag van publicatie van het artikel op de website van Quotenet.nl geen dan wel onvoldoende steun vond in de feiten;
 - b. dat Quotenet.nl jegens Eiseressen onrechtmatig heeft gehandeld door het publiceren van voornoemd artikel;
- II. Gedaagden te veroordelen:
 - a. om binnen 1 dag na dagtekening van dit vonnis een rectificatie te plaatsen, op de homepage van Quotenet.nl, op precies dezelfde plaats waar het betreffende artikel op vrijdag 15 maart 2019 geplaatst was, die als volgt luidt;

Op 15 maart 2019 hebben wij op deze site geschreven dat een geldeiser van het bedrijf van senator Duthler beslag heeft gelegd, terwijl het beslag op 13 maart 2019 reeds was vervallen. Wij hadden dat kunnen weten indien wij voldoende feitenonderzoek hadden verricht. Ook hebben wij op deze site geschreven dat een leverancier - RiSource genaamd - een geldvordering heeft op Duthler Associates. Als wij voldoende feitenonderzoek hadden gedaan en het dossier hadden bestudeerd, hadden wij kunnen weten dat RiSource geen geldvordering op Duthler Associates kon hebben, danwel dat dat niet aannemelijk was. In het artikel hebben wij ten onrechte geschreven dat André Biesheuvel en Anne-Wil Duthler schimmige praktijken er op na houden en daarbij de suggestie gewekt dat zij zich schuldig maken aan strafbare feiten. De voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam heeft voorshands geoordeeld dat wij deze mededelingen niet voldoende met feiten hebben kunnen onderbouwen en dat de publicatie onrechtmatig is.

althans een tekst zoals uw voorzieningenrechter in goede justitie zal bepalen;

- b. tot betaling van een voorschot op een nog te bepalen vergoeding wegens materiële en immateriële schade van €1.000,- ten behoeve van Eiseres 1, €5.000,- ten behoeve van Eiseres 2;
- c. om voornoemde rectificatie onverwijld na plaatsing van de rectificatie tevens te zenden aan alle media die het bericht van Quotenet.nl hebben overgenomen, danwel via een link naar deze pagina hebben verwezen;
- d. tot betaling van een dwangsom ter hoogte van € 10.000,- per dag met een maximum van €100.000,- aan Eiseres 1 en €20.000,- per dag met een maximum van €200.000,- aan Eiseressen 2 dat Gedaagden niet binnen één dag na betekening van het vonnis op genoemde plaats op de homepage van Quotenet.nl de rectificatie plaatsen; de rectificatie niet onverwijld doorsturen naar andere media zoals bedoeld onder c) en niet binnen veertien dagen na

- betekening van dit vonnis het voorschot op vergoeding wegens materiële en immateriële schade betalen ;
- e. tot betaling van de kosten van deze dagvaarding ad € 81,00 excl. btw;
 - f. in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen het salaris en de voorschotten van de gemachtigde van Eiseres, vermeerderd met de wettelijke rente over de hoofdsom vanaf datum dagvaarding, tot aan de dag der algehele voldoening;
 - g. tot betaling van de nakosten (op grond van artikel 237 lid 4 Rv), te begroten op een half salaris van het aan gemachtigde toegekende salaris en de wettelijke rente over de nakosten, indien Gedaagde deze niet binnen 14 dagen na betekening van het vonnis heeft betaald.

De kosten van dit exploit zijn € 99,01

Gerechtsdeurwaarder

De kosten van dit exploit zijn verhoogd met omzetbelasting omdat eisers de hun in rekening te brengen omzetbelasting niet op grond van de Wet Omzetbelasting 1968 kunnen verrekenen en zij dat hierbij nadrukkelijk verklaart.

Bijgevoegde producties

- Productie 1: E-mail Dieuwertje Kuijpers d.d. 14 maart 2019 15:15 uur
- Productie 2: Sms Dieuwertje Kuijpers d.d. 14 maart 2019 15:09 uur
- Productie 3: E-mail Anne-Wil Duthler d.d. 14 maart 2019 17:48 uur
- Productie 4: Voorbeelden van intimiderende e-mails Ruud d'Achard van Enschut
- Productie 5: Uittreksels Handelsregister Kamer van Koophandel
- Productie 6: E-mail André J. Biesheuvel d.d. 14 maart 2019 22:04
- Productie 7: Publicatie 'Geldeiser legt beslag op bedrijf VVD-senator Anne-Wil Duthler' op Quotenet.nl
- Productie 8: Analyse publicatie 'Geldeiser legt beslag op bedrijf VVD-senator Anne-Wil Duthler' op Quotenet.nl
- Productie 9: Profielen van Kim van Keken en Dieuwertje Kuijpers
- Productie 10: Brief bureau Brandeis d.d. 25 maart 2019
- Productie 11: Vervallen beslagen
- Productie 12: Berichtgeving Quotenet
- Productie 13: Overeenkomst tussen SBR Powerhouse, RiSource en Duthler Associates
- Productie 14: Verklaring André J. Biesheuvel
- Productie 15: E-mail Ruud d'Achard van Enschut d.d. 10 december 2018 10:47 uur
- Productie 16: E-mails Ruud d'Achard van Enschut d.d. 25 maart 2019 12:59 uur; 26 maart 2019 19:26 uur; 28 maart 2019 11:10 uur
- Productie 17: Verklaring Anne-Wil Duthler naar aanleiding van publicatie artikel op Quotenet.nl d.d. 15 maart 2019
- Productie 18: Voorbeelden van verontruste cliënten, relaties van Duthler Associates en Anne-Wil Duthler